

blive muligt at holde Tilskudet indenfor de 50,000 Rd. Altsaa kunne De indsee, mine Herrer, at i Virkeligheden er Theatret ved disse Afstemninger sat, om jeg saa maa sige, paa smallere Koste end tidligere. Denne Bestemmelse om at indgaae Sedtillæg maa jeg bede sammenlignet med de Bestemmelser, som det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds har foreslaaet. Han foreslaaer nemlig, at Spillepremier (Sen) skal udredes af Indtægterne af Theatrets Forestillinger, efterat Driftsomkostningerne forlods ere fradragne; saa at altsaa Skuespillerne ikke skulle have Udbytte af, hvad der ligefrem kommer ind i Kassen. Der kan være, det tilstaaer jeg, noget Fornuftigt i dette Forslag fra det ærede Medlems Side, men jeg anseer det ikke for ganske rigtig, og jeg tør maaskee ogsaa forvente, at flere af de ærede Herrer vilde finde, at det dog maaskee vilde være at gaae de der-værende Kræfter eller Embedsmænd noget for nær i samme Diebliff som vi omtrent kun give dem det halve Tillæg af, hvad de for have havt, eller Halvdelen af, hvad andre Embedsmænd faae. Naar vi i samme Diebliff tage fra dem paa det ene Punkt, vilde det vistnok være stemmende med den Mildhed i Opfattelsen, som det ærede Medlem jo saa ofte har givet Prove paa, og som jeg ogsaa nok troer, at han vil vise her, ikke at gaae yderligere i denne Retning, hvor fornuftigt end Forslaget i og for sig kan være, men at man maa finde, at Diebliffet hertil ikke er ganske heldigt valgt. Den Slags Bestemmelser kan der være Spørgsmaal om, naar man seer en anden Fremtid imøde for Theatret, og jeg tør maaskee ende disse mine Bemærkninger med at sige, hvad der for mig stiller sig som Endemaalet i saa Henseende. Naar jeg maa ansee det for umuligt under de nuværende Forhold, hvad flere Mars Erfaring har godtgjort, at opnaae det, som jeg anseer for det Rette, nemlig at Staten søger at afvikle dette Theaterforhold og paa en eller anden Maade bliver fri derfor, saa maa jeg bøie mig for den Betragtning, som til enhver Priis vil have, at Theatret skal være en Statsanstalt; men naar det er blevet en Statsanstalt, seer jeg ikke rettere, end at vi, naar det skal op-

retholdes, maae arbejde paa, at det Tidspunkt kan indtræde, da denne Statsanstalt kan bære sig selv, og dertil maa man, om det ogsaa skulde være forbundet med nogle Byrder, række Haanden. Eigesom det er forbundet med Byrder at afvikle det nuværende Forhold, at affledige alle Embedsmændene og give dem Ventepenge og Efterløn, vilde De jo see, at det ogsaa vil være forbundet med Byrder at staae i Tilstand tilstede, hvorved det kongelige Theater muligviis kunde staae paa sine egne Been i finantsiel Henseende. Dertil kræves, at der bliver et større Antal Pladser end dem, der nu raades over. Nu siger det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro): Der er jo ikke fuldt Hus nu, altsaa behøver man ikke denne Udvidelse. Jo, siger jeg, den er aldeles nødvendig, naar vi vilde tænke paa, at Theatret skal kunne staae paa sine egne Been. Ganske vist kan der en enkelt Aften ikke sælges mere end et begrændset Antal Billetter, og ganske vist kunne vi gjøre Regning paa, at en stor Deel af Theateraftenene ikke vil bringe fuldt Hus, men saa er der ogsaa et betydeligt Antal Aftener i Ugens Løb, hvor Risten om at komme i Theatret er meget stor, og hvor man ikke kan faae det Antal Pladser, man ønsker. De, som paa en saadan Aften vilde i Theatret, kan man imidlertid ikke gjøre Regning paa vilde komme istedet derfor en anden Gang, de vilde see Stykket første Gang, plukke Blomsten deraf; naar der var flere Pladser, kunde man være sikker paa, at Folk kom der i større Antal. At denne Forøgelse ikke er ubetydelig, have vi undersøgt, og kun paa denne Maade kunne vi vente — forudsat, at baade Regjeringen og Fleertallet i Rigsdagen opretholde den Tilstand, at det kongelige Theater fremdeles skal være en Statsanstalt — at see det Tidspunkt komme, da denne Statsanstalt ikke idelig og idelig skal komme og kræve et saa stort Tilskud. Det er ledet af disse dobbelte Betragtninger, at jeg er gaaet ind paa den Dverenskønst, som har foreligget i Udvalget, men jeg maa endnu gjentage, at jeg som Betingelse for at kunne gaae ind herpaa — da jeg anseer mig for bunden til at opretholde Tilstanden uforandret